

18 października 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

B60q 4/44 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 16533.

Kl. 63 c 65.

Sergei Makaroff
(Grefsen, Norwegia).

Urządzenie przy pojazdach, zapobiegające olśnieniu.

Zgłoszono 8 maja 1930 r.

Udzielono 11 czerwca 1932 r.

Pierwszeństwo: 2 października 1929 r. dla zastrz. I (Norwegia).

Jak wiadomo, kierowcy samochodów lub innych pojazdów wyposażonych w reflektor, muszą przy wymijaniu w nocy reflektor przyćmić, lub osłonić i w tym samym czasie konieczne zwolnić szybkość jazdy. Mimo to jednak, chociaż reflektor zostanie przyćmiony lub osłoniiony, zawsze jeszcze istnieje niebezpieczeństwo olśnienia, ponieważ kierowca, obliczając przy mijaniu odległość boczną, przenosi wzrok z reflektora nadjeżdżającego pojazdu na nieoświetloną jezdnię, przyczem oczy jego nie dostosowują się natychmiast do ciemności po stronie pojazdu.

W celu ułatwienia mijania proponowano dawniej założenie latarni albo reflektora na lewym względnie prawym przednim

błotniku, przyczem latarnia ta byłaby tak ustawiona, że rzucałaby skupiony pęk promieni wdół na drogę od strony przednich kół. I to nie usuwa jednak niebezpieczeństwa olśnienia, reflektory więc muszą być mimo wszystko przyćmione lub osłonione, a szybkość jazdy zwolniona.

Wynalazek niniejszy usuwa te niedogodności.

Urządzenie według wynalazku odznacza się szczególnie tem, że po jednej albo obu stronach pojazdu, najlepiej na błotnikach przednich kół, umieszcza się reflektor, który jest w ten sposób założony, że wysyła wiązkę promieni świetlnych o dużym kącie rozbieżności w płaszczyźnie poziomej prostopadle lub prawie prostopadle do kierunku

ku jazdy tak, że z jednej względnie z obu stron pojazdu powstaje przestrzeń oświetlona tak wielka i jasna, że kierowca nadjeżdżającego pojazdu może widzieć drogę w swym własnym kierunku jazdy, bez konieczności zmienienia ogniska oka, które dostosowało się do siły światła reflektora.

Poszczególne boczne reflektory umieszcza się najlepiej pod zewnętrznymi brzegami odnośnych błotników tak, że właściwego źródła światła nie widzi ani kierowca nadjeżdżającego z przeciwnej strony pojazdu, ani mijający przechodnie.

Załączony rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia samochód z dodatkowymi reflektorami w myśl wynalazku. Fig. 2 przedstawia część samochodu widzianą z góry, a fig. 3 — tę samą część widzianą z przodu. Fig. 4 przedstawia przekrój pionowy przez dodatkowy reflektor, a fig. 5 — przekrój poziomy.

Przedstawiony samochód 1 wyposażony jest w zwykłe reflektory 2. Na każdym z przednich błotników 3, najlepiej w najwyższym punkcie, umieszczony jest dodatkowy reflektor 4. Jak widać na fig. 2, dodatkowe reflektory są umieszczone w ten sposób, że rzucane przez nie wiązki promieni świetlnych padają prostopadle do kierunku jazdy oraz tak, że promienie posiadają dużą rozbieżność. Doświadczenia wykazały, że najodpowiedniejsza jest rozbieżność mniej więcej 140° , ponieważ wówczas reflektor oświetla odpowiednio do celu obszar z przodu, z boku i z tyłu samochodu. Aby dodatkowe reflektory 4 oświetlały jezdnię, są one tak urządzone, że osł wiązki promieni tworzy z płaszczyzną poziomą kąt mniejszy niż 90° . W praktyce dodatkowe reflektory oświetlają nie tylko jezdnię, ale i mijany krajobraz na odległości przeszło 10 m.

Przestrzeń oświetlona przez dodatkowy reflektor 4 łączy się z przestrzenią oświetloną przez przyległy reflektor 2 w taki

sposób, że kierowca samochodu może widzieć drogę w swym kierunku jazdy, nie ulegając olśnieniu. Dodatkowy reflektor 4 z drugiej strony oświetla brzeg jezdni.

Dodatkowe reflektory 4 mogą być zaopatrzone w osobne przerywacze, tak, że można je zaświecać i gasić niezależnie od reflektorów 2. Mogą one jednak również być włączone w obwód prądu reflektorów 2.

Zastosowanie powyżej opisanych reflektorów dodatkowych umożliwia mijanie pojazdów przy pełnym świetle reflektorów bez niebezpieczeństwa olśnienia, skutkiem czego również szybkość jazdy może nie być zmniejszona. Czasami jednak może się okazać praktycznym zmniejszenie natężenia światła np. do połowy.

Dodatkowe reflektory mogą być dowolnej konstrukcji. Na fig. 4 i 5 wskazana jest jednak postać wykonania, która okazała się praktyczną.

W zewnętrznej osłonie 5 umieszczono stożkowy reflektor o prostokątnej podstawie, jak widać na fig. 4, skośny i ustawiony najdłuższymi ściankami podstawy w kierunku podłużnym samochodu. Dolna powierzchnia 9 stożka jest matowana, aby światło nie odbijało się ku górze, natomiast powierzchnie 6, 7 i 8 odbijają światło.

Źródło światła 10 jest w ten sposób umieszczone, że nie może być widziane przez kierowcę mijającego samochodu lub przechodniów, a to dzięki temu iż górna część osłony jest przedłużona, jak to zaznaczono w punkcie 11. Osłona zamknięta jest daszkowatą nakrywką szklaną, która może być suwnie lub wahadłowo umocowana na osłonie 5.

Osłona 5 umocowana jest na błotniku 3 zapomocą podstawki 12, która posiada wydrążenie na przewód elektryczny 13. W dolnej części podstawki 12 znajduje się wkrętka 14, wystająca przez wydrążenie w błotniku 3 i umocowana w nim nastawnie zapomocą nakrętki 15.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie przy pojazdach, zapobiegające olśnieniu, znamienne tem, że składa się z reflektora lub reflektorów, umieszczonych z jednej albo obu stron pojazdu, na przednich błotnikach tak, iż wysyła wiązkę promieni świetlnych, posiadających względnie dużą rozbieżność w płaszczyźnie poziomej, prostopadle lub prawie prostopadle do kierunku jazdy.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że oś pęku promieni świetlnych nachylona jest do płaszczyzny poziomej wdół pod kątem mniejszym niż 90° .

3. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że rozbieżność wiązki światła w płaszczyźnie poziomej wynosi około 140° .

4. Urządzenie według zastrz. 1, zna-

mienne tem, że powierzchnia odbijająca światło dodatkowego reflektora posiada kształt stożka ustawionego skośnie, o prostokątnej podstawie ustawionej najdłuższymi bokami w kierunku podłużnym pojazdu, przyczem źródło światła umieszczone jest w wierzchołku stożka.

5. Urządzenie według zastrz. 4, znamienne tem, że dolna część wewnętrznej powierzchni odbijającej światło jest matowana.

6. Urządzenie według zastrz. 4, znamienne tem, że górna ścianka osłony reflektora jest pośrodku przedłużona nazewnątrz.

Sergei Makaroff.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

